

Tylko zdrowy rozsądek!

Do wyborów już niedaleko, stąd też wre walka na plakaty. Do końca maja w Przemysłu nie zdążono umieścić w różnych punktach miasta odpowiednich tablic do wywieszania list kandydatów i obwieszczeń wyborczych, jak to miało miejsce w wyborach parlamentarnych. Pozostały tylko nieliczne „okrągłaki” i parkany. Jeden z komitetów wyborczych, nie wspomnę który, 30 maja zakleił listą swych kandydatów większość afiszy informujących o koncercie (w tym dniu) światowej sławy pianisty, przemyslanina Adama Wodnickiego. Nieświadomość czy głupota?

Uaktywniła się Unia Polityki Realnej, wystawiając sześciu kandydatów. Z listy tej partii kandydował początkowo pewien przemyslanin niespodziewanie „wyeliminowany” w przedbiegach i to z niezbyt czytelnym powodów, o czym dowiedział się już po zarejestrowaniu listy w Miejskiej Komisji Wyborczej. Tu na marginesie refleksja: jak to robią niektórzy „działacze”, że tak często potrafią zmieniać swą orientację. Najpierw są np. żarliwymi katolikami i członkami Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Społecznego, potem działaczami PRON i radnymi „z klucza”, aby — po latach — znów walczyć pod innym sztandarem. I jak tu im wierzyć? Wszak nowe pióra nie przemieniają automatycznie wróbelka w sokoła, a wilk nieoczekiwanie nie stanie się tygrysem bengalskim, mimo najszczęśliwszych chęci.

Kilkunastu kandydatów na radnych wykazało dużą determinację, występując w niewielkich grupach. Tworzą je między innymi Partia Ludzi Trzeźwych, Lista Bezpартyjnych Nieobojętnych Samorządowców i Ekologiczny Sojusz Wyborczy „Provita”. Przyjrzyjmy się im bliżej. Na pewno są wśród nich ludzie wartościowi, od lat zajmujący się działalnością społeczną, a także znający dokładnie problemy związane z funkcjonowaniem samorządów. Nie bez znaczenia jest także to, że potrafią przeciwstawiać się plągom społecznym, degradacji środowiska oraz nieść pomoc potrzebującym.

Specyficzną listę tworzy Przemyska Koalicja Gospodarcza. Składa się przeważnie z ludzi, którzy zajmują się działalnością produkcyjną, handlem, rzemiosłem i usługami, a wielu z nich ma duże osiągnięcia. Przeważnie nie brakuje im zdrowego rozsądku, który jest szczególnie pożądanym w królewskim Przemysłu. Czy jednak chęć bycia radnym nie przerasta możliwości niektórych? Czy w nawale swych codziennych, jakże trudnych obowiązków, zdolają znaleźć czas na kontakty z wyborcami, na współorganizowanie gospodarki miejskiej?

Na listach innych komitetów wyborczych znajduje się taka ilość kandydatów, że trudno wyrabiać o nich opinię za naszym pośrednictwem. Musi zatem zwyciężyć rozsądek i trzeźwa analiza dotychczasowych dokonań kandydatów na radnych.

Romuald Boryslawski

Pismo przeznaczone głównie dla mieszkańców województwa przemyskiego.
Dostępne także w Krosnieńskim, Rzeszowskim i Tarnobrzeskim.
Kupisz raz - będziesz kupować stale!
ISSN 1231-1464

POGRANICZNE

TYGODNIK
ZALEŻNY
OD CZYTELNIKÓW

ROK IV NR 24 (159)
14 CZERWCA 1994 r.
NR INDEKSU 371920 CENA 3000 zł

FAHO

Przedsiębiorstwo Wielobranżowe
Sp. z o.o.
HURTOWNIA MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Żurawica 496 c, tel. (0-10) 13-281
tel./fax (0-10) 50-58

oferuje:

- szeroki asortyment materiałów budowlanych
- usługi remontowo-budowlane
- usługi transportowe i dźwigiem 10 ton

produkuje:

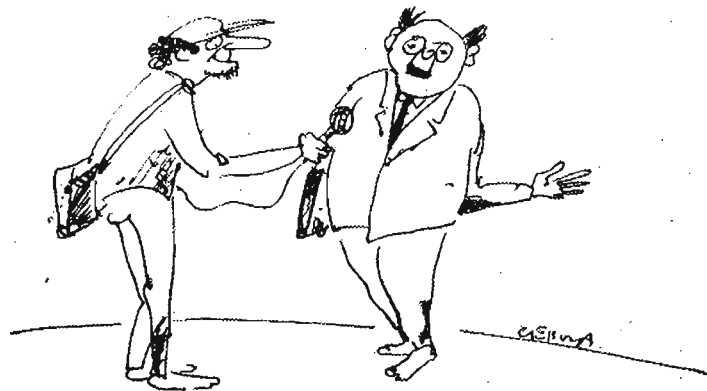
- MASY BETONOWE (zapewniamy transport,)
- PARKIET, BOAZERIE Przemysł, ul. Batorego 55 tel. 53-04

NASZE PUNKTY HANDLOWE:

- Żurawica 496 c
- Przemysł, ul. Batorego 55, tel. (0-10) 53-04
- Przedmieście Dubieckie 135, tel. 361
- Duńkowice k. Radymna
- Kupiaty 50

U W A G A!!! PRZY WIĘKSZYCH ZAMÓWIENIACH
ZAPEWNIAMY TRANSPORT NA PLAC BUDOWY
GW-138/6

ZIMA BYŁA ŁAGODNA, WIOSNA OSTRZA
A LATO? - WPADNIEMY WKLESZCZE



Dozwolone
od lat 18

Swojsko
o przemyskich radnych

Każdy smarkacz w Przemysłu wie, że w „Pograniczu” załęgło się zło. Piszące w nim bezwstydnym kanale od pierwszego numeru tego plugawego pisma podgryzały przemyską zwierzchność samorządową. Gdzie coś nie było tak, tam zawsze te blade wtrącały swoje trzy grosze, buntując naród przeciw najsluszniejszej ze słusznych władzy. Zbuntowały i mnie, więc sięgam do donosów swoich kabli i prezentuję najnowsze wieści z przemyskiego Rynku.

Palanty won z rady!

Jak mi spod Karmelu donoszą, wśród kandydatów na 36 stołków w nowej Radzie Miejskiej ukrywa się kilku bardzo niebezpiecznych dla naszej demokracji, wręcz nieodpowiedzialnych osobników! Wiecie co to chodzące wybrki natury i wypierdki komuny mówią po kątach? Posłuchajcie.

— Sesje rady tylko po pracy lub w czasie od niej wolnym, żadnych diet, wyjazdy zagraniczne wyłącznie za własne pieniądze!... — Brrr, aż ciarki chodzą po grzbiecie gdy się tego słucha. Do psychuski palanty, a nie na społeczne funkcje się pchać, bo jak do takich popaprańców można mieć zaufanie? Jaka pewność, że nie rozwała w pył budżetu miasta i zamiast planowanego w nim wiecznego deficytu wyjdzie superata, z którą nie wiadomo co potem począć?!

Wyborco z Przemysłu, nie daj się zwieść takim nieodpowiedzialnym ludziom! Nie po to żeśmy tę demokrację wywalczyli i cztery lata umacniali, żeby teraz do samorządowej fuchy z własnej kieszeni dopłacać!...

Chiny na horyzoncie?

Niepodważalnym osiągnięciem poprzedniego samorządu Przemysłu jest to, że niektórzy radni mocno się podciągnęli w znajomości geografii Europy. Do podszełki spenetrowali znaczną część Niemiec i uderzyli za kanał La Manche. Tylko z braku czasu odpuścili żabojadom i nie zdążyli pooglądać cyncatych lasek wylegujących się na plażach Hiszpanii czy też włoskiej Rivieri. Gorzej było ze znajomością Europy Wschodniej, no bo ktoś, będąc przy zdrowych zmysłach, będzie się służbowo włóczył po jakimś Uzgorodzie, Debreczynie czy Michalovcach? W imię czego, za jaką karę oglądać tamto ichniejsze dziadostwo? Owszem, jakiś kadrowy pośląd pchnęło się tam tak dla picu, że to niby też Europa, ale na przyszłość takich jaj robić już nie można...

Szkoda, cholera, że sknyrus Clinton, Japońce, południowe Koreańce czy też Kitajce nie chcą do tej naszej Europy. Pośląłoby się im LOT-owskim boeingiem jakąś skromną, no góra 25-osobową, delegację na 2-3 tygodnie. Zobaczyłoby to frajerstwo jak się organizuje roboczą wymianę doświadczeń.

Z tej maki będzie chleb!

Sprawami gospodarczymi była przemyska Rada Miejska głowy sobie zbytnio nie zawracała, a jeśli już, to głównym punktem jej zainteresowań był ruski bazar (jedyne w kraju zwolnione całkowicie od opłat na rzecz miasta!) i bardak na nim panujący. Bądźmy jednak sprawiedliwi — rajcowie nie poszli w ślady Sejmu i maciami przemyslanek ani wpływem stanu wojennego na rozwój kapusioństwa w strukturach „opozycji demokratycznej” też się nie zajmowali. Nie wkradła się pomiędzy członki rady jakaś miejscowa Anastazja P., a i z pobożnością oraz frekwencją na mszach było jak najbardziej prawidłowo.

O ile na msze dziękczynne za byłych radnych mogą dawać przemyscy handlowcy, to w zupełnie innej sytuacji jest miejscowe rzemiosło dokumentnie olejane przez parę ostatnich lat i bliskie całkowitego zdechnięcia. Ta smutna świadomość skłoniła cechmistrza miejscowego Cechu Rzemiosł Różnych Andrzeja Ciochonia do wstąpienia w grono kandydatów do nowej Rady Miejskiej. Ma za sobą znakomite referencje w postaci słynnego pieczywa, po które ustawiają się kolejki oraz isticie „żelaznej ręki” w prowadzeniu interesu, w którym nie zmarnuje się ani jedna zainwestowana złotówka. Ciekawe czy z tym „zakalcem”, w postaci rywala Ciochonia na wyborczej liście da sobie radę największa nadzieja miejscowej centroprawy? Tym bardziej, że umorusane małolaty z pyszną bułką w ręce już krzyczą na podwórkach: „Nie daj znów zrobić się w konia — głosuj na Ciochonia!”...

Nadzieja w koszykarzach?

Ponad połowa poprzedniego składu przemyskiej Rady Miejskiej ma apetyt na powtórkę z 4-letniej samorządowej rozrywki. Jest wśród nich paru naprawdę lebskich facetów, kilka postaci dyskusyjnych, ale też i zespolik ludzi mających wyborców za skończonych kretynów. Jak mi kabluja z przemyskiego magistratu, zrodziła się tam myśl, aby zwiększyć swoje wyborcze szanse poprzez... kupienie głosów kibiców klubu Polonia, którego koszykarze awansowali do I ligi, a żyją — podobnie jak i cały klub — z oddanego im w pacht bazaru. Nie wiem ile w tym prawdy, a ile plotki, ale uchwalona na miesiąc przed wyborami rezygnacja miasta z udziału w miliardowych zyskach płynących z bazaru — i to w sytuacji, gdy miejska kasa pusta — daje wiele do myślenia...

Stawiali na lepszych

Wszyscy radni poprzedniej kadencji byli na swój sposób dobrzy, a jeden na pewno był Lepszy i pewnie dlatego dostał pod opiekę miejską zieleni. Nie mnie oceniać z jakim skutkiem ją hołubił, ale sądząc z głosów szarych przemyslan oraz miejscowych ochroniarzy środowiska — miejscowej naturze przydałby się jeszcze lepszy opiekun. Jeśli na liście kandydatów do nowej rady figuruje nazwisko Najlepszego — wybór i posada murowane!

cd. na str. 10.

W numerze m.in.:

- ☆ W Babicach łóżka nie skrzypią
- ☆ Jednym miliardy, drugim ochłap...
- ☆ Czekanie nie na Jelcyna...
- ☆ Korespondencje i ostre polemiki

Na stronach 3, 4, 5 i 14
— reklamują się
KANDYDACI NA RADNYCH

Walczymy
o kanarka
w klatce

Pierwszy zestaw pytań konkursowych zamieściliśmy w „Pograniczu” 10 maja br., następne ukazywać się będą na naszych łamach w każdym drugim numerze miesiąca do września br. włącznie. Odpowiedzi prosimy nadsyłać na adres: Polski Związek Hodowców Kanarków i Ptaków Egzotycznych, skrytka poczt. 249, 37-700 Przemysł — w terminie 10 dni od daty ukazania się numeru. Prawidłowe rozwiązania wszystkich zestawów wezmą udział w losowaniu nagrody głównej — mistrzowski kanarek (samczyk z klatką) oraz 3 nagród dodatkowych również w postaci ptaków egzotycznych. Wręczenie nagród nastąpi 13 listopada br. podczas obchodów XXXV-lecia Oddziału PZH K i P E w Przemysłu.



KONKURS

Zestaw pytań nr 2



1. Na rysunkach 1 i 2 przedstawiono kanarki kształtne. Podać, który jest kanarkiem kędzierzawym paryskim, a który holenderskim?
2. Kto i w jakich latach wydawał czasopismo „Canaria Polska”?
3. Podać, skąd pochodzi papuga „nie-rozłączka czarnogłowa”?

Dom na sto lat!

Inicjatywa budowy domu strażaka z prawdziwego zdarzenia zrodziła się w Świebodnej (gm. Pruchnik) w 1985 roku. Budowę rozpoczęto cztery lata później. Głównym organizatorem prac a zarazem „ojcem chrzestnym” tego nowego obiektu był wójt gminy **Wacław Szkoła**.

Strażnicę postawiono w centralnej części wsi. Niestety, teren w tym miejscu był podmokły. Sporo pieniędzy pochłonęło jego odwadnianie. „Wyjść z błota” pozwoliły m.in. pieniądze z zabaw wiejskich organizowanych przez przewodniczącą KGW **Janinę Stanik**. Znaczną rolę odegrały prace społeczne mieszkańców wsi.

Wartość kosztorysowa obiektu wynosi 1 miliard 580 milionów złotych. Urząd Gminy w Pruchniku przekazał na ten cel 750 mln, resztę kosztów ponieśli we własnym zakresie strażacy i mieszkańcy Świebodnej. Stał się dom jak się patrzy, dwukondygnacyjny o powierzchni 800 m kw.

OSP w Świebodnej powstała 70 lat temu. Jej założycielem był **Józef Kocaj**. Już na samym początku działalności za drewno z miejskiego lasu zakupiono 10 marynarek i tyleż hełmów strażackich oraz sikawkę zachowaną do dziś jako zabytek. Pierwszym naczelnikiem tutejszej straży był **Józef Stanik**. W latach 1938-1981 strażą dowodził **Michał Stanik**, a obecnie **Józef Babiś**. Aktualnie OSP w Świebodnej liczy 26 członków, w tym 4 honorowych. Prezes **Antoni Babiś**, rolnik, ma już 40-letni staż strażacki podobnie jak skarbnik **Józef Basisty**. 38 lat związany jest ze strażą **Marian Babiś**.

Do historii przejdzie dzień 23 maja 1994 roku, kiedy to biskup **Stefan Moskwa** poświęcił nowo



Przebieg wstęgi toporkiem strażackim dokonali wice-marszałek Sejmu **Józef Zych** i komendant główny PSP **Feliks Dela**.
Fot. st. asp. **ZDZISŁAW WÓJCIK**

wybudowany Dom Strażaka, którego podwoje otworzyli honorowi goście: wice-marszałek Sejmu **Józef Zych** i komendant główny PSP nadbrigadier **Feliks Dela**. Wśród zaproszonych gości był również prezes ZW PSL w Przemyslu, poseł **Zbigniew Mierzwa**, posełowie **Mieczysław Kasprzak** i **Józef Michalik**, senatorowie **Adam Woś** i **Mieczysław Biliński**, wojewoda **Zygmunt Ciupiński**, wicewojewoda **Stanisław Bajda**, komendant wojewódzki PSP w Przemyslu st. kapt. **Waldemar Lula**, członek Prezydium Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych **Stanisław Zajac**, przedstawiciele władz samorządowych i innych urzędów i instytucji.

Uroczystość uświetniła orkiestra z OSP Jodłówka — najstarszej jednostki z terenu gminy, liczącej już 102 lata.

A. B.

Gość „Pogranicza”

Gościliśmy w redakcji **Oleksandra Urbana**, pierwszego sekretarza Ambasady Ukrainy w Polsce. W trakcie spotkania rozmawiano o niektórych problemach mieszkańców pogranicza polsko-ukraińskiego oraz możliwościach ich dalszego, wzajemnego zbliżenia. Ustalono też zasady współpracy naszego tygodnika z podobnymi pismami po stronie ukraińskiej. W spotkaniu uczestniczył **Andrzej Filipowicz**, prezes Fundacji Nowych Możliwości Euroregionu Karpackiego.

Jot-Em.



„KAKTUSY” DOBRE NA WYBRZEŻU

XII Lubaczowska Drużyna Harcerska „Kaktusy”, działająca w Szkole Podstawowej nr 1 im. płka Stanisława Dąbka, brała udział w X Ogólnopolskim Rajdzie Harcerskim „Rodło”, organizowanym przez Komendę Chorągwi ZHP i Kuratorium Oświaty w Gdańsku. 1400 uczestników przemierzało 13 tras. Lubaczowskie „Kaktusy” wraz z gdańskimi „Amorkami” wędrowały drugą trasą z Gdyni poprzez Sopot do Gdańska, na Stare Miasto. Za całokształt prezentacji 32-osobowa grupa harcerzy z Lubaczowa zajęła drugie miejsce, dając się wyprzedzić drużynie z Kartuz.

Dzieląc się wrażeniami z tej imprezy, drużynowy-harcistrz **Zdzisław Sawiński** powiedział: — Serdecznie zostaliśmy, w przeddzień rajdu, przyjęci przez I Morski Pułk Strzelców im. płka Stanisława Dąbka w Gdyni — Witominie. Zastępca dowódcy pułku komandor

porucznik Grzegorz Piwnicki — który był gościem w naszej szkole — zapewnił nam bezpłatne noclegi i wyżywienie w koszarach oraz liczne atrakcje. Zwiedziliśmy zbrojownię, izbę pamięci i tradycji, podziwiliśmy pokaz paradnej musztry żołnierzy pułku. Urząd Miejski w Gdańsku zapewnił uczestnikom rajdu bezpłatną komunikację miejską oraz bezpłatne wejście na wieżę w Kościele Mariackim i słynny Żuraw Gdański. Podziwiliśmy pokazy ratownictwa okrętowego, straży pożarnej i ratownictwa śmigłowców. Właściciele sklepów spożywczych fundowali nagrody dla uczestników różnych gier i zawodów na rynku Starego Miasta. Byliśmy jedyną drużyną z rejonu Polski południowo-wschodniej. Szkoda, że kosztów tak dalekiej podróży i uczestnictwa częściowo nie pokryły — mimo obietnic — władze województwa i Komendy Chorągwi ZHP w Rzeszowie...

Łaz.

Zaproszenie na śniadanie, obiad, kolację a także do szerokiego, wygodnego, nie skrzypiącego łóża

Hotel „PŁOWIECKI” w Babicach przyciąga turystów, nie tylko z Polski, wyjątkową gościnnością, oryginalnym wystrojem, sterylną wręcz czystością, intymną atmosferą wieczorów w niepowtarzalnym oryginalnym wnętrzu restauracji przy blasku płomieni kominka i przy dźwiękach kameralnej muzyki. „PŁOWIECKI” przyciąga też smakoszy!

Posiłki przygotowywane w hotelowej restauracji to istny raj dla podniebienia. Nic więc dziwnego, że na sobotnie lub niedzielne obiady-kolacje piękne dębowe stoły (stoliki nie uświadczysz) z pewnym wyprzedzeniem rezerwują wytrawni poszukiwacze wyrafinowanych smaków nawet z Krakowa czy Rzeszowa.

Oczywiście w „PŁOWIECKIM” obecność swą zaznacza przemyska elita towarzyska: biznesmeni, lekarze, prawnicy, ale także ludzie młodzi — zwłaszcza zakochani. Wprawdzie restauracja przeznaczona jest dla osób raczej zasobnych — ale mający niezbyt dużo gotówki w portfelu także mile spędzą w niej czas i będą równie serdecznie traktowani przez obsługę. Za nastój, który w przypadku „PŁOWIECKIEGO” ma znaczenie szczególne — dodatkowo pieniędzy się nie pobiera.

Potrawy przygotowywane są wyjątkowo na zamówienie. Zupy, sosy i przeróżne smakołyki jarskie gotuje się z jarzyn i warzyw pochodzących z własnego ogrodu, a potrawy mięsne — z ży-

wca i drobiu hodowanego przez gospodarzy babickich. Kolację można zjeść za 100 000 zł od osoby, a można i za milion lub dwa miliony. Wszystko zależy od tego, co się zamawia. Czy jest to na przykład wół pieczony na grilu przy kominku, dziczyzna, czy też klasyczny kotlet schabowy. Specjalnością kuchni jest barszcz z uszkami i pierogi z grzybami i kapustą. Specjalność, czyli dwa dania, wyliczono na 70 000 zł. Drogo?... Proszę jednak pamiętać o tym co już powiedziano wcześniej: ZA NIEPOWTARZALNĄ ATMOSFERĘ dodatkowo się nie płaci.

Każdy konsument przyjmowany jest osobiście przez dyrektora hotelu „PŁOWIECKI” — i proszę wierzyć — czuje się jak w domu.

Rodziny wielodzietne nie muszą zostawiać swoich pociech w domu wybierając się na obiad czy kolację w towarzystwie przyjaciół. Podłoga restauracji jest sterylnie czysta, a przed restauracją rośnie zielona trawa. Jak w domu — gdy dorośli gawędzą zajmując się swoimi problemami — tak i w „PŁOWIECKIM” dzieci w tym czasie są bezpieczne. O najmłodszych zresztą pomyślano wprowadzając na stałe do menu różnorodny deser i lody. Dzieci tak bardzo polubiły „PŁOWIECKIEGO”, że nawet często namawiają swoich rodziców, aby właśnie w nim, zorganizowali im przyjęcie urodzinowe. Bo też dzieci wiedzą, że przy takiej okazji Pani Alusia — żona najważniejszego

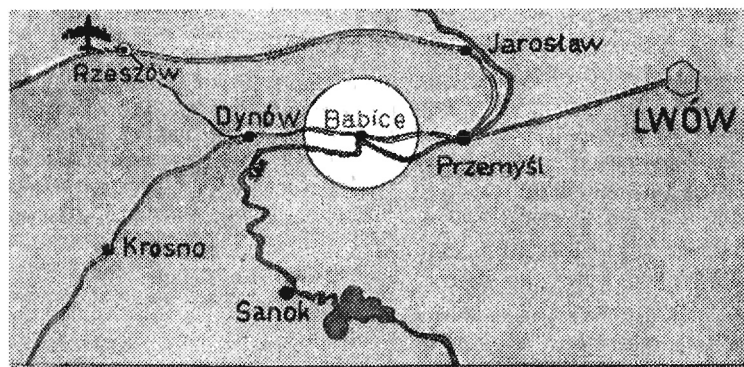
dyrektora hotelu — wypieka torty, przyozdabiając je kolorowymi południowymi owocami, galaretką i czekoladą.

A tak w ogóle, „PŁOWIECKI” przyjmuje zamówienia nie tylko na przyjęcia urodzinowe dla dzieci. Podejmowano tu już dyplomatów i wybitnych aktorów. Jest to doskonale miejsce na zorganizowanie na przykład małej konferencji czy debaty.

W „PŁOWIECKIM” można również zaplanować... noc poślubną! Powie ktoś: Cóż dziwnego — noc poślubna w hotelu! Otóż ktoś tak mówiący będzie się z pewnością mylił. Łóżka w polskich hotelach mają to do siebie, że są wąskie i skrzypią. Właściciel hotelu **Leopold Płowiecki** — słynny wynalazca i producent kateterów do leczenia m.in. wrzodów mózgu — łóżka sprowadził aż z Francji, gdzie na stałe żyje i pracuje. Są to bardzo szerokie łóża usłane pachnącą, nieskazitelnie czystą pościelą.

A z okien hotelowych pokoi rozciąga się przepiękny widok na dolinę Sanu, góry i lasy. UWAGA! Konstrukcja hotelowych pokoi jest tak pomyślana, że praktycznie są one dźwiękoszczelne.

A teraz kilka wskazówek jak do „PŁOWIECKIEGO” dojechać:
Z PRZEMYŚLA
25 km (30 minut jazdy samochodem). Droga rozciąga się pośród lasów i pól rozłożonych wzdłuż doliny Sanu. A w Babicach, jako miejsce do łowów,



upodobały sobie (należące do rzadkości) czaple szare i czarne bociany (!), które bez problemów dostrzec można w okolicach figurki lub na Zawadzie.

Z JAROSŁAWIA
35 km malowniczą drogą przez Pruchnik, Helusz, Skopów. Decydując się na ten wariant podróży warto zatrzymać się na wzgórzach Helusza, z których rozciąga się wspaniały widok na południe. Przy pięknej pogodzie, zarówno w dzień jak i w księżycową noc, widać dolinę Sanu i coraz to wyższe pasma gór zalesionych.

Z SANOKA
Aż (!) 65 km, ale za to niepowtarzalną trasą przez Góry Słonne w kierunku Przemysła, przez Leszczawę. Przed Birczą skrócić należy w kierunku Nienadowej, a potem już w prawo

i tylko 5 km do „PŁOWIECKIEGO”.
Z RZESZOWA
54 km — przez Tyczyn kierować się trzeba na Dynów, a w Harcie skrócić w lewo i już ...17 km do celu!

Z KROSNA
Aż (!) 70 km — przez Domaradz w kierunku Przemysła, drogą piękną aczkolwiek mało uczęszczaną. Pamiętajmy, że przemierzamy się dawnym traktem węgierskim, poznając jednocześnie krajobrazy Pogórza Przemysko-Dynowskiego, odizolowanego od ośrodków miejskich.

Łatwo spostrzec, że skądkolwiek zmierzalibyśmy na dobre jadlo lub wypoczynek do „PŁOWIECKIEGO” — czekają nas dodatkowe atrakcje związane z walorami turystycznymi.

**PRZYJEMNYCH WEEKENDÓW
ŻYCZY właściciel „PŁOWIECKIEGO”
— Leopold Płowiecki
wraz z dyrektorem Zdzisławem Królem
HOTEL „PŁOWIECKI”
37-754 Babice n/Sanem
Rezerwacje: hotelowa i restauracyjna
tel. 14-68 (Babice) od godz. 8 — 15.**

PUBLIKACJA NA ZAMÓWIENIE

(j.f.)

Rewelacja w Łańcucie i ...koncert w Przemyślu

Kilkunastoletnia nieobecność w Polsce sprawiła, iż pochodząca sprzed wyjazdu do Stanów Zjednoczonych opinia o ADAMIE WODNICKIM, jako dobrze zapowiadającym się pianiście, dopiero od niedawna może być weryfikowana. Aktywność artysty w kraju z roku na rok przybiera na sile i znaczeniu, obejmując swym zasięgiem kolejne miasta. W 1991 r. Wodnicki grał w Krakowie a w 1994 r. dał recitale w Krośnie, Kąsnej i Łańcucie oraz koncerty w Krakowie (z Jerzym Maksymiukiem), Lublinie i Przemyślu.

Bardzo ważnym etapem tegorocznej trasy koncertowej był występ na Festiwalu Muzycznym w Łańcucie, 15 maja. W programie znalazły się utwory

polskie — które artysta w najbliższym czasie nagra na swą kolejną płytę w USA — 4 Mazurki op. 50 i Maski op. 34 K. Szymanowskiego oraz kompozycje J. I. Paderewskiego: Melodia op. 8 nr 3, Menuet op. 14 nr 2, Legenda op. 16 nr 1, Krakowiak fantastyczny op. 14 nr 6 i Sonata es-moll op. 21. Było to wydarzenie artystyczne dużej rangi. Zachwyciły Maski. Pianista, wzorem techniki malarstwa impresjonistycznego i zgodnie z intencjami kompozytora, uczynił myśl muzyczną pretekstem do rozwiązywania skomplikowanych problemów fakturalnych. Ogromna wrażliwość Wodnickiego na barwę ujawniła się w nadzwyczajnym migotaniu i rozwibrowaniu barwnych plam dźwięko-

wych, co przywołało przed oczy (abstrahując od konotacji wynikających z tytułów poszczególnych części) koloryt „Katedry w Rouen” C. Maneta. Cała paleta mieniących się barw „nabierała” przestrzeni w nieustannie falującej dynamice — od ledwie słyszalnego piano do wybuchów potężnego fortissimo, czysto i precyzyjnie kształtowanego.

Szeroki diapazon dynamiki i bogactwo środków artykulacyjnych pozwala pianiście na swobodne różnicowanie nastrojów. Mocno rozwinięty zmysł konstrukcji, umiejętność precyzyjnego i logicznego (nie pozbawionego świeżości i spontaniczności, a w miejscach tego wymagających — pełnego drama-

tyzmu wyrazu) budowania większych struktur nadały, bardzo ciekawej acz rzadko grywanej i słabo znanej, Sonacie Paderewskiego spójności i zwartości. Szczególną cechą tej wirtuozowskiej interpretacji było zdecydowane dążenie naprzód, nieustanne dynamiczne pulsowanie wewnętrznego rytmu. Zagrana jakby na jednym oddechu, nie stała się Sonata jednowymiarowym wyrazowym monolitem; wręcz przeciwnie — zyskała na dramaturgii i ekspresji. Świetna kreacja!

Koncert w Przemyślu, 30 maja w Centrum Kulturalnym, odbył się w ramach Dni Przemyśla i zarazem był kolejnym w cyklu „Przemyslanie dla swojego miasta”.

III Koncert fortepianowy c-moll op. 37 Beethovena to nadzwyczaj piękne dzieło, przy tym pozornie tylko proste. Niewątpliwie przydało się ogromne doświadczenie koncertowe Wodnickiego. Cz. III, Rondo Allegro, zabrzmiało

świeżo, uroczo i bardzo wdzięcznie. Orkiestrę złożoną z nauczycieli i uczniów ZSM oraz muzyków Filharmonii z Rzeszowa prowadził Antoni Guran.

W części I wieczoru, z Koncertem G-dur J. Quantza, wystąpił tegoroczny absolwent ZSM Włodzimierz Tuz, flecista, z zespołem kameralnym prowadzonym przez Marka Zazulę.

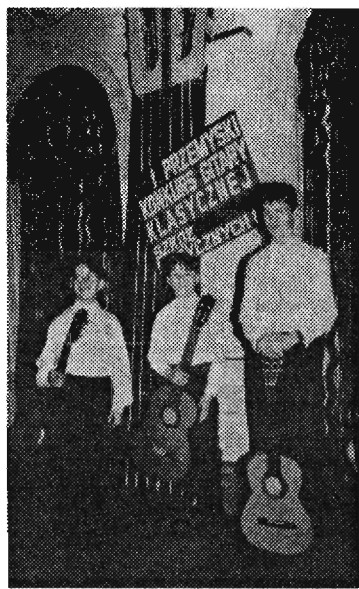
Współorganizatorami koncertu byli: Wydział Oświaty i Kultury UM, Zespół Szkół Muzycznych i Centrum Kulturalne.

Jerzy Zajązkowski

PS

Część honorarium Adam Wodnicki przeznaczył na zakup, tak potrzebnego w Przemyślu, fortepianu koncertowego. Pomysł zrodził się równo rok temu przy tej samej okazji i prawdopodobnie przez ten czas „dojrzał”. Pozostaje żywić nadzieję, że inicjatywa ta spotka się z zycliwym zrozumieniem kolejnych ofiarodawców.

J. Z.



Najmłodszy gitarzyści

W przemyskim Zespole Szkół Muzycznych odbył się I Przemyski Konkurs Gitary Klasycznej. Wśród uczestników znaleźli się uczniowie szkół muzycznych I stopnia z Łańcucia, Jarosławia, Miechowa, Sanoka, Świdnika, Przeworska, Jasła, Nowego Targu, Bochni, Krosna, Starachowic i Przemyśla.

Jury pod przewodnictwem prof. Jerzego Nalepki z Akademii Muzycznej w Łodzi wysłuchało 35 solistów oraz 4 zespoły. W grupie pierwszej zwyciężyli: Katarzyna Kielbasa z Sanoka i Krzysztof Rogowski z Przemyśla, którzy wyprzedzili Pawła Procnala ze Świdnika i Marka Gryzieckiego z Przemyśla. W grupie drugiej po laury sięgnął Andrzej Krawiec z Przemyśla wspólnie ze swą koleżanką z Sanoka — Joanną Szerugą. II miejsce zajęła Gabriela Grzenia z Sanoka oraz trio gitarowe z Przemyśla: Marek Gryziecki, Andrzej Krawiec i Piotr Zakielarz.

W ocenie jury konkurs stał na dobrym poziomie i był okazją do porównania umiejętności młodych muzyków i metod nauczania. Sponsorowali go między innymi: Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji, Wojciech Gryziecki, Marek Pluta — właściciel sklepu muzycznego, „Fanina”, Spółdzielnia Inwalidów „Start”, Wydział Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego, a organizatorem było Centrum Edukacji Artystycznej i Zespół Szkół Muzycznych.

Tekst i zdj. RB

„DZIEŁA ROKU” POWSTAŁY W HORYŃCU

Delegatura Kuratorium Oświaty w Lubczowie po raz drugi była organizatorem ogólnopolskiego konkursu plastycznego pod hasłem „Dorobek Roku”. Wpłynęło ponad 700 prac wykonanych różnymi technikami. Jury, pod przewodnictwem Mirosława Karapyty, do drugiego etapu zakwalifikowało prace 30 młodych artystów, zapraszając ich na plener malarski w Horyńcu. W centrum zainteresowania młodych artystów znajdował się pałac Ponińskich i jego otoczenie oraz inne zabytki Horyńca. W organizacji pleneru znaczącej pomocy udzieliła Szkoła Podstawowa w Horyńcu i jej dyrektor Marian Szymański, zapewniając uczestnikom przejazd szkolnym autokarem do Lubaczowa oraz wyżywienie w szkolnej stołówce. Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe albumy.

Nagrody przyznano w trzech kategoriach wiekowych: 6-9 lat, 10-15 oraz 16-18. Zwyciężyła 7-letnia Kasia Witek ze Szkoły Podstawowej w Krowicy Hołodowskiej, a w gru-

pie najstarszej Maja Stadnik z Młodzieżowego Domu Kultury w Przemyślu. W kategorii 10-15 lat przyznano 4 równorzędne nagrody dla: Anny Sawickiej z MDK w Przemyślu, Rafała Szamota z SP nr 2 w Przemyślu, Anny Bek z SP nr 2 w Lubczowie i Magdy Mogiły z SP w Horyńcu.

W konkursie uczestniczyło 20 placówek oświatowo-kulturalnych nie tylko z naszego województwa, ale np. z Lublina i Nałęczowa. Najliczniej reprezentowane były i najlepsze prace nadesłały szkoły podstawowe nr 1 i 2 z Lubaczowa, z Krowicy Hołodowskiej i Rudy Różanieckiej. Prace prezentowane będą na wystawie w Miejskim Domu Kultury podczas tegorocznych Dni Lubaczowa. Spośród sponsorów należy wymienić Przedsiębiorstwo Robót Mostowo-Drogowych w Lubczowie. Konkurs plastyczny i plener kontynuowany będzie w przyszłym roku szkolnym.

AŁ

To była wspaniała zabawa!



Bardzo przyjemna majówka odbyła się na terenie gościnnego Domu Pomocy Społecznej Braci Albertynów w Przemyślu. Z inicjatywy członków Koła Terenowego Centrum Integracji Niepełnosprawnych przy ognisku spotkali się pensjonariusze miejscowych domów pomocy społecznej, młodzież z Zakładu Rehabilitacji Zawodowej Inwalidów, Liceum Medycznego i różnych szkół, a także przemyslanie.

Pieczoniu kielbasy towarzyszyły występy najmłodszych akordeonistów z Zespołu Szkół Muzycznych, teatryku „Psikusik” ze Szkoły Podstawowej w Krównikach, kapeli ludowej i podwórkowej ODK

„Kmiecie”, a także kabaretu młodzieżowego z Zespołu Szkół Rolniczych w Sośnicy.

Wiele wysiłku włożyli pracownicy i pensjonariusze wspomnianego Domu Pomocy Społecznej, aby przygotować imprezę, a produkty żywnościowe i słodycze nieodpłatnie przekazali handlowcy z „Manhattanu” pod przewodnictwem p. Mieczysławy Kicman, właściciel kawiarni „Pod Arkadami”, sklepu dla dzieci „Miki” oraz sklepu spożywczego „U Andrzeja”. Wszystkim organizatorzy serdecznie dziękują. Podziękowanie składają również występującym zespołom, z zapowiedzią, że tego typu spotkania będą kontynuowane.

Tekst i zdj.: RB

KORESPONDENCJA

W odpowiedzi na art. „Kompromitacja” (Pogranicze” z 24 V br.)

KAŻDA RODZINA W PRZEMYŚLU POWINNA MIEĆ WŁASNE MIESZKANIE

W Przemyślu jest kilka tysięcy mieszkań komunalnych, do których z budżetu miasta dopłaca się ponad 6 miliardów zł (w 1994 r.). Mieszka w nich ok. 25 tysięcy osób.

W celu racjonalizacji gospodarki tymi mieszkaniami PRZYMIERZE proponuje następujące ZASADY SPRZEDAŻY MIESZKAŃ KOMUNALNYCH:

— kupować je będą mogli lokatorzy, albo wskazane przez nich osoby bliskie, stale z nimi zamieszkujące;

— od ceny mieszkań odliczane będą koszty remontów poniesione dotąd przez lokatorów;

— kupującym udzielane będą obniżki w następującej wysokości:

1. 50% — gdy wszyscy lokatorzy wykupią mieszkania w całym domu (przy jednorazowej wpłacie całej kwoty),
 2. 30% — w innych przypadkach;
- gdy lokatorzy wykupią cały dom, wówczas dodatkowo zostanie im przekazane 60% ceny uzyskanej ze sprzedaży (na koszty remontu domu);
- zapłata za mieszkanie (dom) może być także rozłożona na raty roczne (do 10 lat). Pierwsza rata wynosiłaby 30%.

SKUTKI SPOŁECZNE

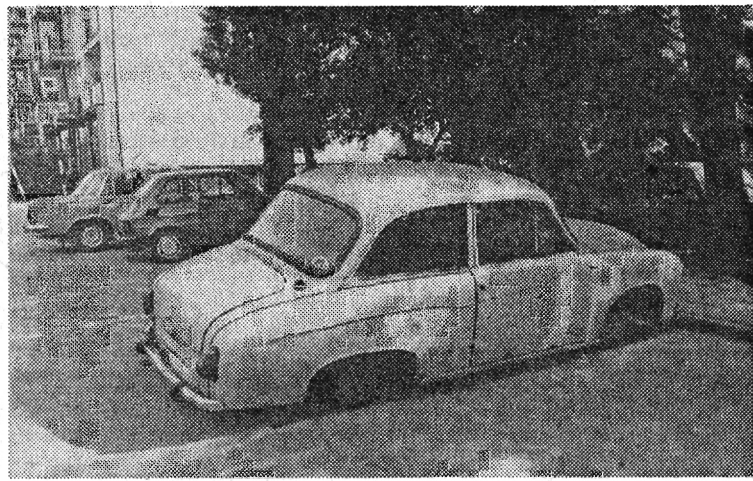
I EKONOMICZNE

PRYWATYZACJI MIESZKAŃ:

- powstanie rynku mieszkaniowego (swobodne nabywanie i zbywanie mieszkań bez ingerencji urzędów);
- pojawienie się konkretnego właściciela spowoduje większą dbałość o stan lokalu (posesji) i chęć podniesienia jego standardu;
- przejęcie zarządu nad nieruchomością pozwoli na racjonalne gospodarowanie środkami finansowymi właścicieli;
- budżet miasta zostanie zwolniony w znacznym stopniu z dotacji na mieszkania komunalne;
- niska cena mieszkań jest częściową formą uwłaszczenia obywateli Przemyśla (chcemy przekazać mieszkańcom miasta część z tego, co PRL zabierało im przez 50 lat).

Marek Kuchciński
Sztab Wyborczy
Przymierza Samorządowego

Powoli przemyskie ulice zamieniają się w złomowiska samochodów — a straż miejska śpi



Fot. R.B.

**Gazeta
Kańczudzka**

Nr 1
KWIECIEŃ
1994
8 STRON

PISMO INFORMACYJNO · PUBLICYSTYCZNE

· RGZEMPLARZ BEZPŁATNY ·

Kańczuga ma własną gazetę!

Ze sporym opóźnieniem dotarł do nas pierwszy numer „Gazety Kańczudzkiej”, bo tak właśnie, z pogwałceniem zasad pisowni, Zarząd Miasta i Gminy Kańczuga pisze tytuł swojej gazety. Przykładów nieliczenia się z zasadami nie tylko pisowni, „GK” dostarcza o wiele więcej. Ot, choćby chwalebna i wiele obiecująca deklaracja w słowie od redakcji: „Będziemy zależni wyłącznie od faktów i prawdy”. Deklaracja ta, niestety, już na kolejnych stronach jest dość bezceremonialnie łamana. W „Aktualnościach gospodarczych” czytamy np.: „Szkoła Podstawowa w Kańczudze jako jedyna szkoła na terenie gminy nie posiada sali gimnastycznej”. Chciałoby się więc zapytać: a szkoła Podstawowa w Rączynie, to pies? W wypowiedzi burmistrza Kańczugi nt. „wrogów” znalazło się następujące stwierdzenie: „...udało się stawiane zamierzenia gospodarcze od początku do końca zrealizować”. Jednak już w kolejnym akapicie p. burmistrz sam sobie przeczy wymieniając telefonizację, jako problem, który „przerósł także wojewodę”.

„GK” powstała w gorącym (zwłaszcza w Kańczudze) okresie przedwyborczym, co nie jest dla niej dobrym prognostykiem. Obym się mylił, ale wypowiedź burmistrza o „wrogach”, buńczuczne zapewnienia o niedopuszczeniu do powrotu w Kańczudze „przewodnej siły narodu” itp., dość jednoznacznie wróżą „GK” żywot efemerydy, tym bardziej, że jak sam burmistrz powiedział, „na terenie gminy wielu dalej za aktualne uważa hasło » Komuno wróć «”

A społeczność Kańczugi — jak zapewnia „GK” — jest niezwykle wyczulona na określone imponderabilia i nawet Sejmowi ma za złe, że „uchwalił ordynację, która przypomina gotowca (?)”, a władzy, że „po raz kolejny zlekceważyła społeczeństwo” nie przeprowadzając „bodaj jednej sądy” (podk. — Jot-Em.) na co społeczność lokalna chce głosować: na konkretne osoby, czy też na listy partyjne.

Zapowiadana na wstępie zależność od „faktów i prawdy” podważa nieco użyte w tekście zatytułowanym „Z dziejów Kańczugi” zdanie: „Od 1505 r. odbywały się w Kańczudze doroczne targi, a miasto liczyło wówczas 2500 tys. mieszkańców”. I pomyśleć, że już w niespełna 500 lat później zjedzie Kańczuga z pozycji 2,5 — milionowej metropolii do roli liczącego niewiele ponad 2 tys. mieszkańców zaścianka.

Nie liczby się jednak liczą, lecz ambicje, a te są (zwłaszcza u niektórych) na miarę epoki. Tak więc, za przykładem dużych ośrodków miejskich, w Kańczudze już w 1991 r. dokonano zmiany nazw ulic. Że nie ustrzeżono się przy tym błędów? — a któż by sobie nimi zawracał głowę! Taki np. gen. M. Karaszewicz-Tokarzewski, którego przemianowano na Karasiewiczza, winien być i tak zadowolony, gdyż jego stopień wojskowy „GK” pisze wielką literą, podczas gdy taki sam stopień niejakiego K. Świerczewskiego — małą, i dobrze mu tak, komuchowi, choć z drugiej strony jest ciekawe, dlaczego to, co prawidłowe (nawet pisownia) łączy się właśnie z osobą gen. Karola Świerczewskiego?

Wrómy jednak do rzeczy. W informacji pt. „Dlaczego zmieniono nazwy ulic?” — próżno byłoby szukać odpowiedzi na to pytanie, a miały być tylko „fakty” i „prawda”. Zamieszczono natomiast słowniczek nowych bohaterów — patronów ulic, a skoro już nimi zostali, ich czyny i zasługi powinny być powszechnie znane. Pełną satysfakcję mogą mieć tylko sportowcy, których wyczynom „GK” poświęciła całą kolumnę, i to się jej chwali!

Jot-Em.

Dozwolone od lat 18

c.d. ze str. 1

Miasto burdeli?

Choć w poprzednim samorządzie roilo się od osób ascetycznie przestrzegających pewnych zasad i umacniających wiadome wartości, to ich rewolucyjna czujność nie zapobiegła szerzącej się w mieście pladze prostytucji i — o zgrozo — zacieśnieniu na tym tle stosunków polsko-ukraińskich. Co hotel czy noclegownia, tam zawsze do usług zmysłowe panienci, gotowe już za 50 patoli zrobić dobrze napaleńcowi, który ślubnej częściej jak raz w miesiącu na numerki nie może namówić. Jak donosiła prasa (bodajże „Wyborcza”) pociupciać można było sobie nawet w... bazarowej szczęce lub ryczałtowo wynająć babę na cały miesiąc za marną bańkę bez wyzerki. Skorzystały na tej formie współpracy euroregionalnej również co poniektóre przemysłanki, ciesząc się do woli jakimś dzielnym Kozakiem albo krymskim Tatarem...

Jak widać, hasło „Kroczem do Europy” zyskało w Przemysłu wielu zagorzałych zwolenników, choć — i tu karygodne niedopatrzenie — była Rada Miejska w tej materii, w formie uchwały, wcale się nie opowiedziała, a bezwzględnie powinna. Może nowe gremium stanie na wysokości zadania i nakaże przynajmniej straży miejskiej przeganianie par z bazarowych szczęk? Najrozsądniejsza byłaby urzędowa decyzja na kształt słynnej uchwały parkingowej, wyznaczająca — powiedzmy — „strefy kopulacyjne” i określająca nację, z którymi obywatele miasta mogą się zadawać lub nie.

Nowe miejsca pracy

Jak mnie pamięć nie myli, niemal cały skład osobowy poprzedniej przemyskiej rady obiecywał, po wejściu do niej, walkę z bezrobociem i nowe miejsca pracy. Sądząc chociażby z 3-letniej lektury „Pogranicza” rzeczywiście dołożono maksimum starań, aby więcej zajęć miały osoby zatrudnione w biurze pracy i przy wypłacie „kuroniówki”. Niedawno z myślą o nich podjęto nawet decyzję o likwidacji żłobka, a na parę innych równie rozsądnych rozwiązań zabrakło już czasu. Nie bądźmy jednak jednostronni i niesprawiedliwi, bo przybyło też parę etatów dzięki inicjatywie radnych, głównie w kilku fundacjach i radach nadzorczych samorządowych spółek. Ponadto parę osób zatrudnili ci radni, którzy uruchomili bądź też poszerzyli prowadzoną działalność gospodarczą. Największy postęp zanotował na tym polu facet, który walcząc o mandat radnego wskazywał przemysłom na „dziedzictwo komunistycznych

Swojsko o przemyskich radnych

klik” i konieczność „odebrania naszego miasta jego dotychczasowym właścicielom z byłej PZPR”. Odebrał sobie z nawiązką, a jak wieść niesie, i z byłymi komuchami nieźle mu się współpracowało i współpracuje...

Ilu „naszych”, ilu „onych”?

Aż 35 radnych poprzedniej kadencji zawdzięczało swój wybór Przemyskiemu Komitetowi Obywatelskiemu, który zdechł z czasem śmiercią naturalną z braku aktywistów i chętnych wolnych słuchaczy „obywatelskich” prelekcji. W chwili tworzenia PKO nikt nie zważał na to skąd kto przychodzi i jaką pierśią go wykarmiono, w jakiej tradycji i wierze wychowano. Wróg był jeden — komuna, którą należało odstawić od cycka. Gdy się to udało, zaczęło być nudno. — **Komuż by tu w metryce pogrzebać?** — zastanawiał się niejeden nawiedzony i przejęty swoją misją aktywista nowej generacji. Ani się nie obejrzelismy, gdy zaczęto uważnie przyglądać się... podniebieniu, czy przypadkiem nie czarne.

Nagle okazało się, że „ONI” są wszędzie: na stanowiskach państwowych i w samorządzie, w oświacie i służbie zdrowia, w bankach i w wymiarze sprawiedliwości — co krok to hajdamak! A sprawdzano perfekcyjnie, do trzeciego pokolenia wstecz — nawet w księgach metrykalnych i o pomyłkach mowy być nie mogło.

Po pracochłonnej, prowadzonej w pełnej konspirze „weryfikacji” okazało się, że w samym samorządzie jest „ONYCH”... 17 na pewno plus 2 prawdopodobnie. — **W jakim my kraju i mieście żyjemy?** — zafasowali się obrońcy rasy i czyściciele krwi. — **Jak odstawić od wpływu na bieg spraw publicznych ten diabelski pomiot?**

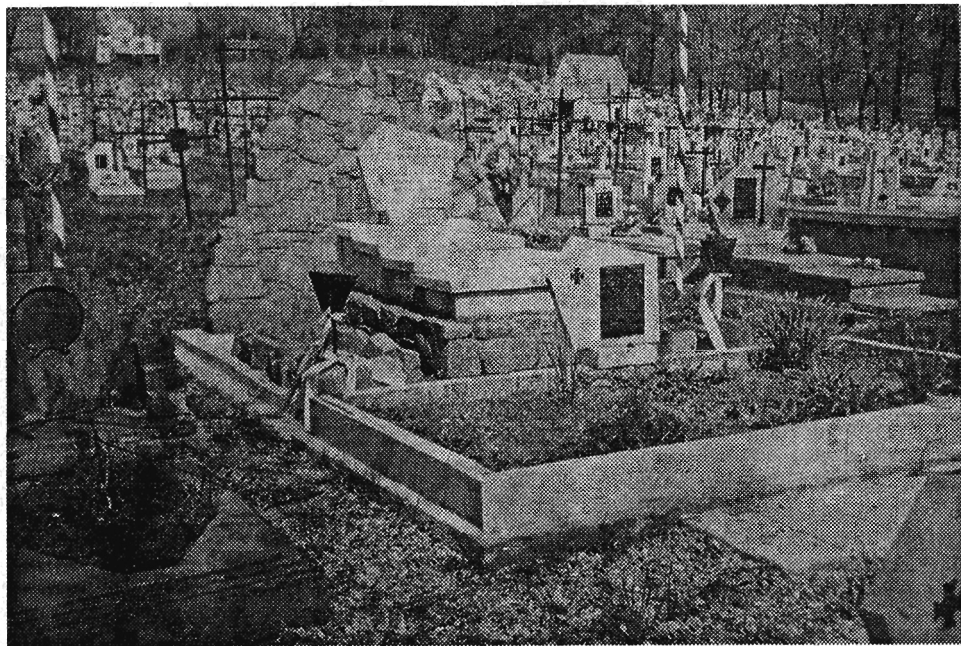
Na całe szczęście, znalazło się jeszcze w mieście paru prawdziwych patriotów, którzy pokazali przemysłom i światu kto nad Sanem rządzi. No i co, nawet sam papież im nie podskoczył, ulegając „społeczności przemyskiej”.

Włos się na głowie jeży i ciarki chodzą po grzbiecie na samą myśl co to będzie przy tych wyborach. Tyle nowych nazwisk na liście kandydatów na radnych, a czasu za mało, by wszystkie kościoły i cerkwie obkoczyć. Kogóż wy, przemysłanie, teraz wybieriecie, komu zaufacie — czy aby właściwym ludziom?

Niestety, pech wasz polega na tym, że jakkolwiek byście głosowali, to i tak wybieriecie połowę takich radnych, których wybrać się nie powinno. Mieście jednak nadzieję, że mniejszość nie da się wyruchać niesłużnej większości (lub na odwrót) i przez kolejne 4 lata jakoś to się będzie pchać i kupy trzymać.

SWOJAK

P A M I Ę Ć



Mimo upływu pół wieku mieszkańcy Birczy nie zapominają o żołnierzach, którzy oddali swe życie broniąc tej miejscowości w czasie trzech napałów sotni UPA: 22 października i 29 listopada 1945 roku oraz 6 stycznia 1946 roku. Kwiaty na ich mogile można zobaczyć nie tylko w Zaduszki.

Zdarza się, że jeszcze teraz przy-

jeżdżają tu z odległych stron kraju rodziny poległych, by pomodlić się nad grobami swych synów lub braci, a także dowiedzieć się o okolicznościach ich śmierci. Ostatnio np. do jednego z najbardziej zasłużonych dla gminy mieszkańców JÓZEFA WINIARSKIEGO zwróciła się z prośbą o pomoc w od-

szukaniu mogiły brata pani Halina

Gaczyńska z Wrocławia. Pełniąc służbę w Birczy, przepadł bez wieści w 1945 roku. Pani Gaczyńska i jej ojciec spodziewają się, że może ktoś ze starszego pokolenia birzan będzie mógł coś na ten temat powiedzieć. Wszystko możliwe, choć... lata zatarły wiele w pamięci.

zz

BLIŹNIĘTA (22 V — 21 VI)
„Niech wygrywają najlepsi” — kierujcie się tą olimpijską zasadą i stawiającie na tych, o których z czystym sumieniem możecie powiedzieć, że są właśnie tacy.

RAK (22 VI — 22 VII)
Nie przejmuj się aż tak bardzo. „Nie od razu Kraków zbudowano”, więc powolnie do przodu. Każdy następny krok będzie pewniejszy. Powodzenia!

LEW (23 VII — 22 VIII)
Brawo! Obyś był jeszcze zycziwiej nastawiony do domowników a byłoby już jak w raju. „Pieniądze szczęścia nie dają...”, ale dobrze gdy się ma dodatkowe źródło dochodów.

PANNA (23 VIII — 22 IX)
Chyba woda sodowa nie uderza Ci do głowy, skoro cieszysz się takim wzięciem? Popraw się, bo znów nie dotrzymasz słowa danego dawnym przyjaciółm.

WAGA (23 IX — 23 X)
Dobrze, że trafiło na Ciebie. Chyba wreszcie dotarło do Twojej świadomości to, co Koziorożec kwestionował od dawna. Może zaczniesz myśleć inaczej.

SKORPION (24 X — 22 XI)
A jednak żyjesz w obłokach. Ciekawe jak Ci się to udaje a jak długo to jeszcze potrwa. Litość kiedyś się skończy i zaczną się schody...

WODNIK (21 I — 20 II)
Kiedy inauguracja? Wszyscy wokół się niecierpliwią, więc nie ociągaj się. Już na samym wstępie przydałoby się więcej pokory. Buta nie popłaca w kontaktach z ludźmi.

RYBY (21 II — 20 III)
„Każdy jest kowalem swojego losu” — tak więc tylko do siebie możecie mieć pretensje za taki obrót spraw. Szanujcie zdrowie póki czas!

BARAN (21 III — 20 IV)
W nawale codziennych zajęć nie masz czasu myśleć o tym, co Ci doskwiera. Nie możesz jednak udawać, że problem nie istnieje. Spróbuj go rozwiązać.

BYK (21 IV — 21 V)
Co się z Tobą dzieje? Wygląda na to, że przed wyborami całkowicie straciłeś głowę i zdrowy rozsądek. Patrz z czego żyjesz, bo za bardzo bujasz w obłokach.

KOZIOROŻEC (22 XII — 20 I)
Zobojętniałeś na wiele spraw — no i bardzo dobrze. Nabrałeś dzięki temu

pokroić w drobnutkie grzanki, podsmżyć na maśle. Rozdrobnione ząbki czosnku rozetrzeć z solą, dodać musztardę, sok z cytryny, olej i dobrze wymieszać. Kielbasę suchą obrać z osłonki i zetrzeć na tarce o dużych otworach. Salatek pokroić w paski, posypać startą kielbasą, grzankami, i pokrojonymi drobno jajkami ugotowanymi na twardo. Oblać wszystko przygotowanym sosem i szybko wymieszać. Podawać z pieczywem lub smażonymi ziemniakami obficie posypanymi zieleciną.

FAWORKI SEROWE
20 dag białego sera, 40 dag mąki, 10 dag cukru pudru, 4 łyżeczki proszku do pieczenia, cukier waniliowy, szczypta soli, 6 łyżek oliwy, 6 łyżek mleka.

Ser przetrzeć przez sito, dodać mąkę i pozostałe składniki, dokładnie wyrobić. Cienko rozwałkować, pokroić radełkiem i usmażyć na złoty kolor na smalcu. Odsączyć, posypać cukrem pudrem.

FASOLA SZPARAGOWA PO TOSKAŃSKU

75 dag fasoli szparagowej żółtej lub zielonej, cebula, 4 łyżki oleju, 4 pomidory, trochę cząbrku i bazylii, sól, pieprz, zielona pietruszka.

Fasolę ugotować w dużej ilości wody z dodatkiem łyżeczki cukru i szczypty cząbrku. Drobno pokrojoną cebulę podsmżyć na oleju. Dodać do niej, obrane ze skórki, pokrojone pomidory podusić kilka minut, przyprawić bazylią, solą i pieprzem, w końcu wymieszać z ugotowaną fasolą.



SAŁATA Z KIELBASĄ I GRZANKAMI

2 główki zielonej sałaty, 2 ząbki czosnku, 3 łyżki oleju, trochę soku cytrynowego, łyżeczka musztardy, 15 dag suchej kielbasy, 2 jajka ugotowane na twardo, bułka zwykła, 2 dag masła, zielona pietruszka lub koper.

Obmyć dokładnie liście sałaty i włożyć na godzinę do lodówki. Bułkę

Odzyskajmy nasze miasto!



Przemyśl Miasto jakich wiele, jak Polska. Szastanie publicznym groszem, zaniedbane budynki, ulice i urzędnicy komunalni, niekompetencja i arogancja części magistrackich urzędników, Rada podejmująca bezprawne uchwały, wysokie podatki a zarazem deficyt budżetowy.

A przecież może być inaczej!

- * Niskie podatki lokalne, w tym podatek od nieruchomości na najniższym możliwym poziomie a podatek od spadków i darowizn umarzony każdorazowo o ile spadek lub darowizna dokonuje się w kręgu rodziny.
- * Sprzedaż mieszkań komunalnych z upustami sięgającymi 90% w przypadku wykupu mieszkań przez wszystkich lokatorów. Dopłaty do mieszkań stanowią jedno z największych obciążeń budżetu miasta.
- * Sprzedaż lokali użytkowych w drodze publicznych przetargów, gdyż nikt nie będzie inwestował poważnych pieniędzy w cudzą własność.
- * Oszczędności, oszczędności, oszczędności w tym:
 - a) radykalne zmniejszenie wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miejskiego;
 - b) finansowanie tylko tego co służy wszystkim obywatelom;
 - c) zdecydowane ograniczenie dotacji;
- * Wygospodarowane środki na finansowanie infrastruktury komunalnej, ochronę środowiska i zdecydowaną poprawę stanu bezpieczeństwa.

Ten program Unii Polityki Realnej przyniósł w krótkim czasie niebywale pozytywne rezultaty w Kamieniu Pomorskim.

19 czerwca dokonasz wyboru.

Unia Polityki Realnej

PUBLIKACJA ZLECONA



CENTROSTAL S.A.
w Rzeszowie tel. 624-404

oferuje do sprzedaży:

- ☆ BLACHY
- ☆ RURY
- ☆ KSZTAŁTOWNIKI
- ☆ STAL ZBROJENIOWĄ
- ☆ BLACHY DACHÓWKOWE
- ☆ PRĘTY

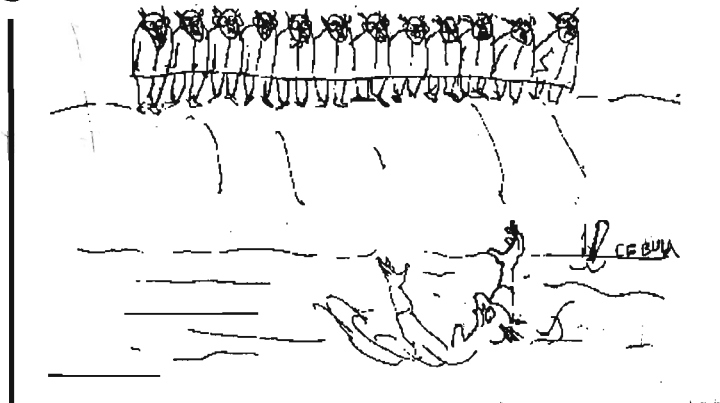
Punkty sprzedaży:
Przemysł — PIKULICE
tel. 30-87
(ul. Herburtów)
ORŁY (Baza GS)

Gwarantujemy wysoką jakość zakupionych materiałów!

GK-178/5

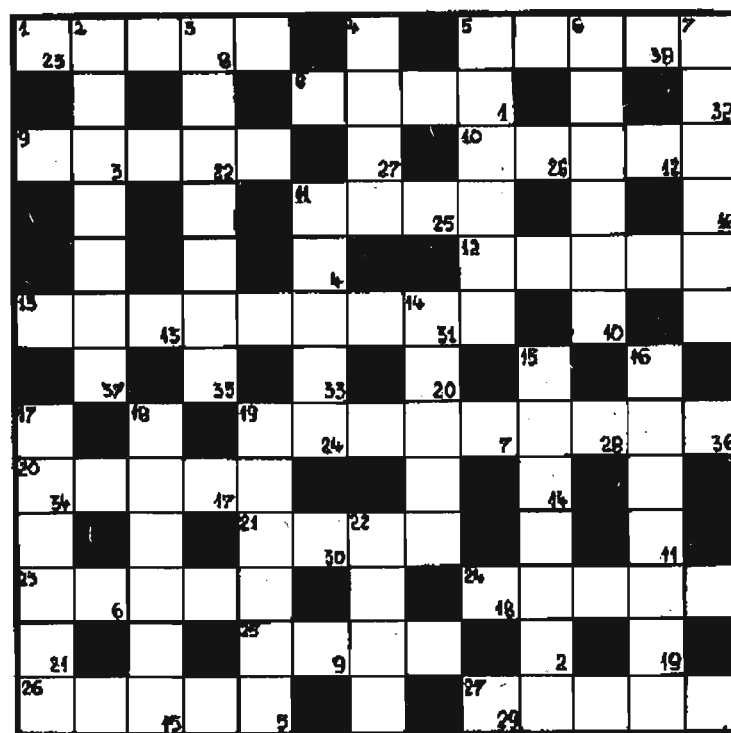
Cebula z pogranicza

POMÓC SOBIE SAM



Krzyżówka z hasłem

„Pogranicze”



Poziomo: 1) nie sluga, 5) figura geometryczna, 8) nurt, 9) dawny chłop, 10) składnik powietrza, 11) dwoje, 12) na nogach piłkarza, 13) ulewa, 19) lekkoduch, 20) igraszki, 21) czepia się psiego ogona, 23) czyrak, 24) frakcja, 25) tatarak, 26) herb szlachecki, 27) u dzieci np. białkwa.

Pionowo: 2) muzeum w Petersburgu, 3) element koparki, 4) kryty wóz dwukolowy, 5) bohaterstwo, 6) budowa fortyfikacyjna, 7) wspaniały tancerz godowy wśród ptaków, 11) gorący napój alkoholowy, 14) wieśniak, 15) naoczny obserwator, 16) tłumaczy, 17) sieje, 18) slogan, 19) część stroju ludowego, 22) raj.

Litery z pól od 1 do 38 utworzą hasło, które wystarczy nadesłać jako rozwiązanie w terminie tygodniowym od daty ukazania się numeru. Prawidłowe rozwiązania — NA KARTACH POCZTOWYCH Z KUPONEM — wezmą udział w losowaniu nagród książkowych.

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI Z NIESPODZIANKĄ Z N-RU 22/157
Hasło: **WŁASNA NIEMOC JEST TAK NIEBEZPIECZNA JAK OBCA PRZEMOC** (aforyzm Stanisława Leśca).
Nagrodę — niespodziankę otrzymuje p. Czesława Pytel z Przemyśla. Zapraszamy do redakcji.